

(pag. 309.) v zvezi s staroslovenskim *oslnuŕiti* (hungrig werden) z dostavkom sla do jedi (Esslust). Toda to nas zopet opominja nekeve bolezni v ješčnosti, ki ji pravi Nemeec HeiBhunger, a Ovid (Met. VIII. 828 in 845) ardor edendi in inplacatae flamma gulae. — Kaj, ko bi bila slja do jedi uprav Homerjev θυμός (Od. XVII. 603, XIX. 198.), a *oslnuŕiti* Ksenofontov βουλιμῆσαι, *slja* sploh pa ἐπιθυμία? —

(Konec prihodnjč.)

L. P.

L I S T E K.

Družba sv. Mohorja nam je poslala letošnje svoje knjige. Vsakemu družabniku gré teh-le šest knjig: 1. Jeruzalemski romar. Opisovanje svete dežele in svetih krajev. Spisal dr. František Lampe, II. zvezek; 2. Molitvenik: Življenja srečen pot. Spisal Anton Martin Slomšek; 3. Kitajci in Japonci. Spisal Josip Starč; 4. Naše škodljive rastline v podobi in besedi. Opisal Martin Čilenšek, II. snopič; 5. Na krivih potih. Povest. Priprostemu ljudstvu v pouk in zabavo spisal Žaljski. Slov. Večernic 47. zvezek; 6. Koledar za leto 1894. — Nekoliko več o teh knjigah izpregovorimo v prihodnjih številkah.

Slovanska knjižnica. Prvi snopič tega zaslužnega književnega podjetja, katero je zasnoval urednik A. Gabršček v Gorici, prinaša povest iz češke zgodovine „Ratmir“, spisal Jan Vávra, poslovenil Petrovič. „Ratmir“ je zanimljiva slika iz slavne minulosti češkega národa, povest, katera bode, kakor upamo, splošno ugajala tudi slovenskemu čitatelju. — „Slovaške knjižnice“ prvi zvezek nam, iz kratka povedano, v domačem lepem jeziku, kateremu bi le tu in tam očitali kaj malega, podaja lepo vsebino; zató bodi našim čitateljem sósebnó priporočen. Za pet pól berila 12 kr., to pač vzmore vsakdo, komur je res do napredka naše književnosti!

Drugi snopič »Slovaške knjižnice« obseza dično povest Sienkiewiczzevo iz Kristove dóbe »Pojdimo za Njim!«, poslovenil Petrovič, dalje istega pisatelja mračno sliko iz poljskega življenja, »Angel«, poslovenil † Fr. Gestrin, životopisno črtico o Sienkiewiczzi in napósled pesem »Stanku Vrazu na dan 8. rujna godine 1880«, zložil A. Šenoa

Trtna uš in trtoreja. — Dve ljuti sovražnici sta v poslednjih dveh desetletjih napadali vinsko trto in jo hočeta uničiti, kakor bi človeku zavidali sladko vinsko kapljico, »ki utopí vse skrbí, v potrlih prsih up budí«. Toda človek se krepko upira obema, trtni uši in peronospori, in posrečilo se mu je najti pomočkov, da si ohrani vinsko trto, katera že tisoč let rase in rodi po naših osojnih gričih. Proti peronospori pomaga škropiti z modro galico, in le še nebržižni in nemarni vinogradnik opušča to delo sam sebi v največjo škodo. Proti trtni uši sicer še nimamo pomočka, dasi je francoska vlada zúnj razpisala darilo 300.000 frankov, dobili pa smo iz domovine trtne uši, iz Amerike, tudi trto, dasi divjo, katera se ne méni za napade trtne uši, in na to podlago lahko cepimo najboljše domače trte. Da je to jedina pot, oteti naše vinogradarstvo, o tem pač ne more dvojití najnejevernejši Tomaž, ako si ogleda nove zasade ameriških trt, zlasti na Bizeljskem. Tam je bila trtna uš že pokončala vse vinograde, toda na mestu opustošenih zelené na mnogih krajih že novi vinogradi, katerih trte so obložene s sočnatimi grozdi.